

10.7. Ne

15. neděle v mezidobí

Mše sv. v 8.30 v Podbořanech, v 10.00 v Liběšicích – s 1. sv. přijímáním,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

od 14.00 turnaj ve stolním tenise pro mládež v areálu fary v Liběšicích

11.7. Po

svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy

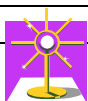
12.7. Út

úterý 15. týdne v mezidobí

Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

13.7. St

památka sv. Jindřicha a sv. Kunhuty z Bamberku

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

14.7. Čt

památka bl. Hroznaty, mučedníka, premonstráta

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 15.00 v Siřemi, v 17.00 v Liběšicích

15.7. Pá

památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

16.7. So

památka Panny Marie Karmelské

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
ve 14.00 ve Velké Černoci

v 11.00 svatba Markéty a Lukáše na zámku v Krásném Dvoře
ve 12.30 svatba Aleny a Karla v zámecké kapli v Měcholupech
v 16.00 svatba Lenky a Petra v kostele v Liběšicích

17.7. Ne

16. neděle v mezidobí

Mše svatá v 8.30 v Podbořanech, v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

odpoledne začíná Letní dětský tábor ve Lhotě pod Džbánem

- V pondělí má svátek patrona Evropy svatý Benedikt. Jeho medailky patří k nejoblíbenějším a nejrozšířenějším předmětům, zvláště pro příslib ochrany před působením zlých sil. Tyto medailky nebo křížky s medailkou svatého Benedikta dostanete i v naší prodejně Centrum Svaté Rodiny v areálu liběšické fary.
- Stále je možné se přihlásit na Světové dny mládeže se Svatým otcem v Krakově. Je to výjimečná příležitost prožít duchovně bohaté dny a setkat se s papežem.

Poutníckova

příloha

roč.15, č.28

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince
denně v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Zamyšlení ke svaté Mariettě Goretti

(Papež František, 6.7. 2016)

Církev si připomněla sv. Marii Gorettiovou (1890-1902), dívku, jež **ve chvíli smrti odpustila muži, který proti ní užil násilí**. Tradiční pout' na místo mučednictví sv. Marie Gorettiové (jediná její existující fotografie) se koná již dvacet let a letos se – ve společenství se všeobecnou církví – nese v duchu Svatého roku a jeho motta: „Milosrdní jako Otec“.

Dozvěděl jsem se, píše papež biskupům Crociatovi a Semerarovi, že během tohoto jubilejního roku si vaše společenství přála věnovat mimořádnou pozornost sv. Marii Goretti, kterou ctíte jako patronku svých místních církví. Chudoba a naléhavá potřeba výdělků donutily rodinu Gorettiových, aby opustila rodné Corinaldo v italském kraji Marche a přestěhovala se do oblasti *Agro Romano*, úrodného, avšak – kvůli možnosti nákazy malárií – také zrádného, bažinatého kraje (*Paludi Pontine*). **Slzy a chudoba včera – stejně dramaticky jako dnes – doprovázejí stěhování rodin a národů, které má nejružnější příčiny, včetně chudoby** (srov. *Amoris laetitia*, 46). Skrze tyto okolnosti je nám ona dívka ještě bližší. Říkáte jí také dnes „Marietta“ – tak, jak ji oslovovali v rodině, která důstojně nesla svou situaci. Zatímco maminka Assunta (po otcově smrti) pracovala, Marietta se starala o mladší sourozence a o domácnost. Dojemná je horlivost, s jakou se Marietta připravovala na první svaté přijímání a s jakou později přistupovala k eucharistickému stolu. Ačkoli vzhledem k okolnostem svého života a místům, kde se odehrával, se mohla sytit Kristem pouze několikrát, jedna svědkyně v této souvislosti připomíná, co malá Gorettiová vyslovila: „Kdy zase půjdeme k přijímání? Už se nemohu dočkat!“ Časté přistupování ke svátosti tak nahrazovala intenzitou lásky k eucharistickému Ježíši, bez jehož posily by nikdy nebyla mohla podstoupit zásadní volbu svého krátkého života. Pius XII. v den jejího svatořečení proto mohl potvrdit, že **bělostná lilie jejího panenství zrudla krví mučedníků** (viz. AAS 42 [1950], 579).

Těší mne, pokud dnes mohu zdůraznit, že **smrtelně raněná Marietta, když na sebe brala nejvyšší volbu svého života, již nemyslela na sebe, nýbrž na záchranu toho, kdo jí zasazoval smrtící rány**: „Půjdeš do pekla“, opakovala Alessandrovi Serenellimu. Stejně tak známe slova odpuštění, která mu adresovala na smrtelném loži. Kaplanovi nemocnice v Nettunu řekla: „Odpouštím mu a chci, aby šel se mnou do ráje“. V bule *Misericordiae Vultus* jsem vyzdvihl, že „**odpuštění (...) se stává nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a pro nás křesťany je imperativem, od kterého nemůžeme odhlédnout**. Zdá se to obtížné tolikrát odpouštět! A přece je odpuštění nástrojem, který je nám dán do rukou, abychom dosáhli vyrovnanosti srdce“ (9). Právě toto **vysoce velkorysé odpuštění doprovází Mariettinu vyrovnanou smrt a pro jejího vraha je začátkem na cestě upřímného obrácení**, která jej nakonec dovede až k důvěrnému spočinutí v objetí milosrdného Otce.

Pro církev znovu nadešel čas chopit se radostné zvěsti o odpuštění. Je čas návratu k podstatnému, abychom na sebe vzali slabosti a těžkosti svých bratří. **Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá odvahu hledět do budoucnosti s nadějí**“.